

Cilenšek spremlja opise posamičnih rastlin. Tiskano besedo pojasnjuje dokaž slik, takó da bodo „Naše škodljive rastline“ brez dvojbe popolnoma dosegle svoj namen. Za označilo posamičnih rastlin rabi g. pisatelj krasna terminologija, katere eventualna nova izdaja učne knjige o botaniki nikakor ne bode smela prezirati. Marljivemu in čislannemu svojemu sotrudniku želimo, da bi srečno završil znamenito svoje delo!

Izvestja muzejskega društva za Kranjsko. Urejuje *Anton Koblar*. Šesti in poslednji sešitek tretjega letnika ima to-le vsebino: *Dr. M. Murko*: Tri hrvaške listine iz kostanjeviškega samostana; *A. Koblar*: Cesta čez Ljubelj in ljubeljski piramidi; *P. pl. Radics*: Valvasorjeva pisma v Londonu; *A. Koblar*: Valvasor vojak (s podobo); *J. Barle*: Pisanice iz Bele Krajine; *S. Rutar*: Iz vatikanskega arhiva; *A. Koblar*: Drobtinice iz furlanskih arhivov. Mali zapiski: Razkopavanje na Magdalenski gori; star gotski kelih v cerkvi na Tabru; zvonjenje ob hudi uri; slovstvo o domoznanstvu slovenskih dežel, nemške publikacije „muzejskega društva“, in darovi deželnnemu muzeju Rudolfinumu. Sosebno zanimljivo je poročilo trebanjskega župnika Ivana Friderika Klemena patrijarhu oglejskemu, iz katerega vidimo, da so se na Kranjskem šele leta 1599. odpravili stari oglejski misali in brevijarji ter nadomestili z rimskimi. Želimo iskreno, da bi se ta prvi slovenski arheološki in zgodovinski list v bodočem letu še bolj razcvital!

Mittheilungen des Musealvereines für Krain. Odbor muzejskega društva je koncem minulega meseca izdal šesti letnik svojih izvestij. Oba dela, zgodovinski in prirodoznanski, prinašata dragocene razprave o našem domoznanstvu. Prvo razpravo v zgodovinskem delu je spisal prof. *A. Kaspret* o „gradu in graščini Soteški“ na osnovi izvirnih listin, katere je izteknil v arhivu knezov Auerspergov. Soteško graščino so imeli kot deželni fevd v 13. in 14. stoletji plemiči soteški. Po smrti moškega zaroda (1448. leta) se je Marjeta Soteška omožila z Gašperjem pl. Scheyerjem in mu prinesla graščino kot doto v zakon. Med njegovimi nasledniki slovi Erazem Scheyer, ki je leta 1529. hrabro branil Dunaj in pozneje Sinj proti turškim napadom. Po smrti Scheyerjevega moškega in ženskega zaroda so podedovali plemiči gallenberški graščino in naslov „gospodje Soteški“. Med Gallenberžani se je najbolj poslavil leta 1666. pogrofovljeni Jurij Žiga Gallenberg, ki je v okolici nakupil toliko kmetij, da je graščino razširil na dvoje. Sredi svoje gosposčine je sezidal grof Gallenberg nov krasen grad, kateremu ni bilo enakega na Kranjskem. V prostorni lepi obednici še dandanes visi njegova podoba. Leta 1793. je kupil Sotesko knez Viljem Auersperg, in dandanes je graščak soteški knez Karol Auersperg. Pisatelj je dodal svoji razpravi natančne regeste arhivnih listin, ki obsegajo mnogo dragocenega zgodovinskega gradiva sosebno za podložništvo dolenskih kmetov. Na XV. listini se čita svojeročni podpis našega Kastelca.

Drugo razpravo „Meščanska garda ljubljanska“ je spisal prof. *Julij Wallner* po mestnih arhivnih virih. Meščanska garda se je razvila iz krdele ljubljanskih meščanov, ki so se že v 17. stoletji pod poveljstvom mestnega glavarja pridno vežbali na strelišči. Leta 1711. se je denašnja strelska družba odcepila, a meščanska garda je ostala do leta 1809. Pristop je bil dobrovoljen, toda zahtevalo se je od vsakega gardista, da se strogo drži vojaškega reda. Ko so v francoskih vojskah odšli vojaki iz mesta, skrbela je meščanska garda za varstvo, red in mir. Tudi pri drugih prilikah je pokazala ljubljanska garda svoje domoljubje in svojo udanost cesarski rodovini. Ko so pa leta 1809. Francozje posedli Ljubljano, odpravili so meščansko gardo, in odslej ni bilo več moči oživiti družbe.

„Starejša zgodovina Podturnskega gradu (Tivoli) pri Ljubljani“ se zove tretja razprava g. *P. pl. Radicsa*, ki je na podlagi listinskih prepisov v ces. in kr. dvorni knjižnici dunajski spisal kratko zgodovino tivolskega gradu. V 15. in 16. stoletji so se čisto